

19 octombrie – 25 octombrie

Confruntarea cu împotrivirea

Textul de memorat: „Dar ochiul lui Dumnezeu veghea asupra bătrânilor iudeilor. Și au lăsat să meargă înainte lucrările până la trimiterea unei înștiințări către Darius și până la primirea unei scrisori de la el în această privință.” (Ezra 5:5)

Capitolele 3-6 din Ezra sunt structurate tematic, acoperind mai multe perioade istorice de împotrivire față de reconstruirea templului. Recunoașterea aceste abordări tematice ne va ajuta să clarificăm mesajul general.

Ezra este menționat pentru prima dată pe nume în Ezra 7:1. Odată cu sosirea lui în Iuda, în 457 î.Hr., lucrurile s-au schimbat și a început reconstruirea cetății și a zidului, dar lucrarea nu a avut continuitate, ci a mers în salturi, cu lungi perioade de stagnare. Treisprezece ani mai târziu a venit și Neemia (trimis de Artaxerxes în 444 î.Hr.) și construirea zidului a fost finalizată în cele din urmă. Deși opoziția era mare, lucrarea a fost realizată în doar cincizeci și două de zile (Neemia 6:15).

Împotrivirea față de lucrarea lui Dumnezeu este o temă predominantă în cele două cărți, Ezra și Neemia; astfel, nu este deloc surprinzător că reconstruirea templului și a Ierusalimului a stârnit împotrivire și persecuție. Oriunde mergem în lumea de astăzi, lucrarea Domnului întâmpină împotrivire. Satana încearcă să se asigure că Evanghelia nu se răspândește cu rapiditate, deoarece aceasta îi amenință stăpânirea. Cum au făcut față iudeii împotrivirii?

Duminică, 20 octombrie – Manifestarea opoziției

1. De ce crezi că iudeii au refuzat ajutorul altor popoare la construirea templului? Ezra 4:1-5

Aparent, această cerere părea prietenoasă, binevoitoare. De ce să fi refuzat ajutorul? Într-un sens, răspunsul îl găsim chiar în verset. „Vrăjmașii (potrivnicii)” și-au oferit ajutorul. *Vrăjmașii?* Chiar acest lucru este suficient ca să înțelegem refuzul iudeilor.

De ce au fost numiți „vrăjmașii”? În 2 Împărați 17:24-41 ni se spune că locuitorii Samariei și ai împrejurimilor ei fuseseră aduși din alte națiuni după ce populația din Israel, regatul din nord, a fost deportată. Apoi, împăratul Asiriei le-a trimis preoți care să îi învețe cum să se închine Dumnezeului țării, Dumnezeului lui Israel. Totuși religia rezultată includea și zeii canaaniți. De aceea, iudeii întorși în țară se temeau că această religie amestecată urma să fie adusă în închinarea lor de la templu. În consecință, cel mai bun și mai înțelept lucru pe care l-au putut face a fost să spună: „Nu, mulțumim.”

Să ne amintim în primul rând de ce se întâmplau toate aceste lucruri. Compromisul constant al înaintașilor lor cu religiile păgâne din jur a dus la distrugerea templului, dar și la luarea lor în captivitate. Probabil că acum, când își reconstruiau templul, ultimul lucru pe care și-l doreau era să se apropie din nou de popoarele din jur.

2. Ce altceva ne mai arată că alegerea cea mai bună era să refuze ajutorul? Ezra 4:4,5

Gândește-te cât de ușor ar fi putut găsi motive de a accepta ajutorul. Ce clarificare aduce textul din 2 Corinteni 6:14 cu privire la aceasta?

Luni, 21 octombrie – Profetii încurajează

Din nefericire, împotrivirea cu care s-au confruntat iudeii din partea națiunilor înconjurătoare, descrisă în Ezra 4-6, le-a produs teamă și oamenii nu au mai vrut să lucreze la templu.

După cum am menționat deja, evenimentele prezentate în Ezra 4:6 - 6:22 nu sunt în ordine cronologică. De aceea, vom analiza capitolul 5 înainte de 4.

3. De ce i-a trimis Dumnezeu pe profeții Hagai și Zaharia? Care a fost urmarea? Ezra 5:1-5

Iudeii încetaseră construirea deoarece le era teamă. Dar Dumnezeu îi trimisese în Iuda să reconstruiască templul și cetatea și El avea un plan. Deoarece lor le era teamă, El a trebuit să facă ceva ca să îi încurajeze. De aceea, a chemat doi profeți să intervină. Împotrivirea omenească nu îl oprește pe Dumnezeu; deși iudeii contribuiseră la această împotrivire chiar prin acțiunile lor, Dumnezeu nu i-a părăsit. El a lucrat prin profeți ca să îi motiveze și să îi îndemne din nou la acțiune.

4. Care era solia pentru ei și ce învățătură putem lua și noi? Hagai 1

„Prorocii Hagai și Zaharia au fost ridicați să facă față crizei. Prin mărturii mișcătoare, acești soli rânduiri i-au descoperit poporului cauza necazurilor lui. Lipsa prosperității vremelnice era urmarea faptului că nu puseseră interesele lui Dumnezeu pe primul loc, au declarat profeții. Dacă israeliții L-ar fi onorat pe Dumnezeu, dacă I-ar fi dat respectul și cinstea cuvenite, făcând din construirea Casei Sale prima lor preocupare, prin aceasta ei ar fi chemat prezența și binecuvântarea Sa.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 573- 574

Marti, 22 octombrie – Oprirea lucrărilor

5. Ce au făcut vrăjmașii ca să oprească lucrările din Ierusalim? Ezra 4:6-24

„Oamenii țării” au scris plângeri împotriva iudeilor și împotriva lucrării lor mai întâi către Darius (Ezra 5 și 6), apoi către împăratul Xerxes (Ahașveroș), dar și către Artaxerxes. Ei au făcut tot ce le-a stat în putere să oprească lucrările de la Ierusalim.

Ei susțineau că, dacă cetatea avea să fie reconstruită, împăratul avea să își piardă puterea asupra ei, deoarece Ierusalimul a fost întotdeauna o cetate a răzvrătirii și tulburărilor. Din nefericire, împăratul Artaxerxes a început să creadă că iudeii construiau doar pentru că doreau să își câștige independența și, astfel, să stârnească conflicte. El a poruncit întreruperea lucrărilor și a fost trimisă o armată ca să îi împiedice să mai construiască cetatea. Această abordare în forță a pus lucrarea pentru Dumnezeu într-un impas.

6. De ce au încetat iudeii lucrările de reconstruire a Ierusalimului, deși știau ce dorea Dumnezeu de la ei? Ce i-a împiedicat să lucreze? Ezra 4:23,24

Se pare că iudeii și-au dat seama că Dumnezeu îi chemase să reconstruiască cetatea și templul, dar, din cauza opoziției puternice, le era teamă. Probabil au căutat scuze precum: „Acum nu este momentul potrivit...”, „Dacă Dumnezeu ar dori cu adevărat acest lucru, El ar pregăti o cale” sau „Poate că nici nu trebuia să ne întoarcem”. Când facem ce credem că ne-a chemat Dumnezeu să facem și ne lovim de împotrivire, avem tendința să ne îndoim de călăuzirea Sa. Ne convingem pe noi înșine că am făcut o greșală. Teamă ne poate paraliza mintea, iar gândurile ne sunt cuprinse de disperare și neajutorare în loc să ne concentrăm pe puterea lui Dumnezeu.

Ai trecut și tu prin situații asemănătoare, fiind convins că Dumnezeu te-a chemat să faci ceva și apoi ai avut îndoiele din cauză că era prea greu? (Să ne gândim la Ioan Botezătorul.) Ce ai învățat din acea experiență?

Miercuri, 23 octombrie – La lucru, având arma în mână

7. Ce au făcut iudeii sub conducerea lui Neemia pentru a se opune împotrivirii? De ce a fost important ca ei să se pregătească să lupte în loc să nu facă nimic, crezând că Dumnezeu îi va proteja? Neemia 4:13,14,16-20

După multe întreruperi, poporul a început din nou lucrul. Iudeii s-au rugat și Neemia a pus pază. Oamenii făceau de pază cu rândul, ziua și noaptea, ca să fie pregătiți pentru atacurile iminente. Neemia a organizat poporul în jurul cetății cu arme, astfel încât fiecare familie era pregătită să lupte. Mai mult, el i-a împărțit pe slujitorii lui în două grupuri, un grup care lucra și un grup care ținea armele. S-a mai dat și o îndrumare specială pentru cei care lucrau pe ziduri, ei fiind cel mai aproape de pericol. Fiecare constructor ținea cu o mână sabia și cu cealaltă puneă cărămizi sau pietre și mortar pe zid. Ei erau pregătiți să facă față împotrivirii. Ei și-au făcut partea lor, iar Domnul a făcut restul. Credința lui Neemia în protecția lui Dumnezeu ne inspiră. Totuși el nu s-a așezat confortabil, așteptând ca Dumnezeu să facă totul. Ei s-au pregătit să facă tot ce puteau mai bine.

Cele două pasaje: „Nu vă temeți de ei! Aduceți-vă aminte de Domnul cel mare și înfricoșat și luptați pentru frații voștri, pentru fiii voștri și fetele voastre, pentru nevestele voastre și pentru casele voastre” (vers. 13,14) și „Dumnezeul nostru va lupta pentru noi” (vers. 19,20) sunt cele mai inspiratoare afirmații pe care le găsim în Biblie.

Iudeii ar fi putut să se oprească din nou din cauza opoziției care persista, dar, de această dată, în loc să fie cuprinși de teamă, ei s-au ținut strâns de făgăduința că Dumnezeu avea să lupte pentru ei. Când și noi întâmpinăm opoziție față de Numele Domnului, față de credința noastră sau de lucrarea la care ne-a chemat Domnul, ar trebui să ne amintim că „Dumnezeu va lupta pentru noi”.

În final, iudeii și-au dat seama că Domnul îi susținea în lucrarea pe care o făceau și aceasta le-a dat curajul de a merge înainte.

De ce este important să știi că ceea ce faci este voia lui Dumnezeu? Cum pot să știi acest lucru?

Joi, 24 octombrie – „O mare lucrare de făcut”

8. De ce considera Neemia că lucrarea pe care o făcea era „o mare lucrare” (Neemia 6:3)? Ce încercări au fost făcute pentru a-l opri? Neemia 6:1-13

Capitolul 6 arată câte încercări s-au făcut de a-i lua viața lui Neemia. Sanbalat și Gheșem îi trimiteau constant scrisori pentru a-l determina să vină la ei sub pretextul unei întâlniri. Însă întâlnirea trebuia să aibă loc în valea Ono, care era în teritoriul inamic, și astfel s-a văzut adevăratul scop al invitației. Sanbalat, Tobia și Gheșem au văzut o oportunitate care era viabilă atâta timp cât zidul nu era finalizat și porțile nu erau încă închise. Iudeii aveau protecția împăratului persan și de aceea vrăjmașii nu îi puteau cuceri printr-un atac frontal deschis. Dar, dacă ar fi scăpat de conducătorul lor, ar fi reușit să împiedice progresul sau chiar să oprească de tot lucrările de construire. Ei nu au renunțat. Chiar dacă Neemia nu le răspundea, ei au continuat să încerce. Probabil că a fost foarte frustrant pentru Neemia să fie nevoit să facă față opoziției la fiecare mișcare. El le-a răspuns astfel: „Am o mare lucrare de făcut” (vers. 3).

Judecând după standardul lumii, Neemia făcea o lucrare importantă ca paharnic al împăratului - era o slujbă prestigioasă, una dintre cele mai înalte funcții din țară, fiind și sfătuitorul împăratului. Dar construirea unei cetăți ajunse în ruină nu avea nicio semnificație lumească. Și totuși el o numește *o mare lucrare!* Neemia considera că lucrarea pe care o făcea pentru Dumnezeu era „mare” și mai importantă, deoarece și-a dat seama că, la Ierusalim, era în joc onoarea Numelui lui Dumnezeu.

Când a instituit serviciile de la templu, Dumnezeu a rânduit și preoția. Pentru ca templul să rămână sfânt și deosebit în mintea poporului, El a poruncit ca numai preoții să îndeplinească anumite slujbe la templu. Nouă ne este foarte greu să vedem sfințenia lui Dumnezeu, de aceea El a dorit să îi ajute pe israeliți să vină în prezența Sa cu reverență. Neemia știa că oricine putea să intre în curte, dar nu și în templu. Chemându-l în templu, Șemaia a arătat că era un profet fals, pentru că sugera ceva contrar îndrumărilor lui Dumnezeu, și, totodată, un trădător.

Cum putem astăzi, fără un sanctuar pământesc, să păstrăm în minte gândul sfințeniei lui Dumnezeu? Ce se întâmplă când înțelegem sfințenia lui Dumnezeu, în contrast cu păcătoșenia noastră?

Vineri, 25 octombrie – Un gând de încheiere

„Descurajarea și împotrivirea pe care clăditorii din zilele lui Neemia le-au întâmpinat atât din partea vrăjmașilor, cât și a preinșilor prieteni sunt tipice pentru experiența pe care o vor avea astăzi cei care lucrează pentru Dumnezeu. Creștinii sunt puși la probă nu numai prin mânia, nemulțumirea și cruzimea vrăjmașilor, ci și prin indolența, nehotărârea, încropeala și trădarea preinșilor prieteni și a celor care ar trebui să ajute.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 644

„Devoțiunea hotărâtă a lui Neemia față de lucrarea Domnului și încrederea lui tot atât de hotărâtă în Dumnezeu au fost motivul eșecului vrăjmașilor lui de a-l atrage sub puterea lor. Sufletul neglijent cade ca o pradă ușoară în ispită, dar, în viața care are un scop nobil, un plan care absoarbe totul, răul nu găsește sprijin. Crediința aceuia care înaintea continuu nu slăbește, căci, mai presus de orice, dincolo de orice, mai adâncă decât orice, el recunoaște Dragostea Infinită, care face ca toate lucrurile să îndeplinească planul Său cel bun. Adevărații slujitorii ai lui Dumnezeu lucrează cu o hotărâre care nu slăbește, deoarece ei depind continuu de tronul harului.” - *Ibidem*, p. 660

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, capitolele „Constructorii pe ziduri”, „Mustrare împotriva asupririi” și „Uneltiri păgâne”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: 1 Cronici 27 - 2 Cronici 4

1. De ce nu a isprăvit Ioab număratoarea poporului?
2. De unde și cum a primit David planurile pentru templu și pentru toate uneltele lui?
3. Câți străini erau în Israel pe vremea lui Solomon?
4. Pentru ce scop erau făcute „marea” și ligheanele de la templu?

Evangelizare, subcapitolul „Centrele de lucru din afara orașelor”

5. De unde să fie condusă lucrarea din orașe?